

4. Rosell-Aguilar F. Podcasting for language learning: Insights, challenges and future directions. *The Next Generation: Social Networking and Online Collaboration in Foreign Language Learning*. 2009. URL: https://www.academia.edu/38001554/Podcasting_for_language_learning_re-examining_the_potential
5. Treloar S. Outline of *Online intercultural exchange: Policy, pedagogy and practice* by O'Dowd R. *Revista Brasileira de Educação*, 2018. URL: https://www.academia.edu/67086595/Online_intercultural_exchange_policy_pedagogy_practice

Аліна Лопушенко

ПЛАГІАТ В УНІВЕРСИТЕТСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ: АНАЛІЗ СТАНУ ПРОБЛЕМИ В АКАДЕМІЧНІЙ СПІЛЬНОТІ АВСТРАЛІЇ

Сектор вищої освіти Австралії не є виключенням у боротьбі проблемою плагіату. Задля його запобігання та заохоченню академічної доброчесності університети впроваджують спеціальну політику та різні стратегії боротьби.

Саме заохочення академічної доброчесності є важливим питанням для розгляду на державному рівні. З цією метою у жовтні 2017 року Урядове агентство з якості та стандартів вищої освіти Австралії (*TEQSA*) опублікувало рекомендаційну Записку під назвою «Подолання академічного шахрайства для захисту академічної доброчесності». У Записці сформульовано ризики та проблеми пов'язані із передаванням навчально-наукової роботи здобувача третім особам, а також подано рекомендації для закладів вищої освіти щодо запобігання та усунення такого виду шахрайства. Урядове агентство рекомендує ЗВО вживати ініціативних заходів подолання, наприклад, шляхом розробки політики академічної доброчесності, освіти та підтримки здобувачів та науково-педагогічних працівників, а також використання програмного забезпечення. Також передбачається, що заклади освіти повинні виробити цілісний підхід до вирішення вищезгаданої проблеми, заохочувати співпрацю між здобувачами вищої освіти, науково-педагогічним колективом та іншими стейкхолдерами, такими як партнери в галузі, спонсори чи професійні організації [3].

У цьому контексті пропонуємо розглянути ключові компоненти типової політики щодо питання академічної доброчесності у закладах вищої освіти в Австралії. Науковиця Т. Бретаг у співпраці з іншими дослідниками стверджує, що академічна доброчесність має вирішальне значення у вищій освіті, оскільки вона не лише забезпечує справедливість і чесність в освітньому процесі, але й сприяє розвитку етичних і

відповідальних випускників. Вона визначає вісім основних елементів, які є важливими для створення стратегій зазначеної політики:

1. Установлене керівництво та зобов'язання до академічної доброчесності.
2. Освіта та виховання всіх здобувачів, які будь-яким чином залучені до питань з цієї проблеми.
3. Чіткість у визначеннях та очікуваннях.
4. Забезпечення належної підтримки та ресурсів.
5. Використання низки методів та прийомів атестації, які важко піддати плагіату.
6. Ефективне використання програмного забезпечення.
7. Дотримання академічної доброчесності за межами університету.
8. Моніторинг та оцінка виконання політики академічної доброчесності.

Варто зауважити, що дослідники визначають ці ключові елементи важливими для створення комплексної типової політики академічної доброчесності, а перевагою для закладів вищої освіти, які її впроваджують, буде краще оснащення для запобігання та реагування на випадки академічно-неправомірної поведінки. Крім того, вони підкреслюють важливість розуміння і забезпечення того, що така політика є не просто набором правил і норм, а має стати частиною ширшої культури академічної доброчесності [1].

Зауважимо, що Г. Дж. Кертіс, К. Слейд, Т. Бретаг і М. Макніл у статті «Розробка та оцінка загальнонаціональних семінарів з академічної доброчесності, які проводяться експертами для сектора вищої освіти в Австралії» описують проблему плагіату в австралійських закладах вищої освіти. Автори зазначають, що плагіат є достатньо розповсюдженим явищем у вищій освіті в Австралії та може мати серйозні наслідки. Вони наголошують на необхідності ефективних стратегій для запобігання та боротьби з плагіатом.

Крім того, зазначають, що недотриманню академічної доброчесності сприяють різні чинники, зокрема недостатня обізнаність студентів щодо проблеми плагіату, культурні та етичні розбіжності у ставленні до нього та відсутність узгодженості в програмі й процедурі запобігання та боротьби у різних закладах освіти. Науковці стверджують, що ці виклики вимагають багатогранного підходу до вивчення та аналізу проблеми, який передбачає як стратегії запобігання, так і стратегії втручання.

З метою вирішення вищезазначеної проблеми, автори пропонують розробку загальнонаціональних майстер-класів з академічної доброчесності в закладах вищої освіти Австралії. Такі майстер-класи мають бути спрямовані на підвищення обізнаності здобувачів вищої освіти та викладачів щодо питань академічного плагіату, найкращих прикладів цитувань та посилань на джерела, а також сприяння розвитку культури

академічної доброчесності у закладах вищої освіти. Зважаючи на проведене експериментальне дослідження, науковці припускають, що майстер-класи можуть бути ефективною стратегією боротьби з плагіатом в університетах [2].

У своїй роботі «Проблеми до та після виявлення плагіату» дослідники А. Родафінос, Л. Ворвік та Д. Роббі аналізують проблеми, пов'язані із виявленням та усуненням плагіату в академічній спільноті сектору вищої освіти. Автори стверджують, незважаючи на те, що програмне забезпечення може допомогти виявити випадки плагіату, воно не є панацеєю від проблеми, та існує декілька аспектів, які необхідно усунути до та після виявлення плагіату.

Одна з головних ідей, представлених у статті, полягає в тому, що плагіат – це складна проблема, яку неможливо вирішити лише за допомогою програмного забезпечення. Автори підкреслюють важливість сприяння культурі академічної доброчесності та розвитку у здобувачів освіти необхідних знань і навичок, щоб у першу чергу уникнути плагіату.

Інша важлива ідея, висвітлена в статті, про проблеми, пов'язані з використанням програмного забезпечення для виявлення плагіату, а також проблеми, пов'язані з інтерпретацією результатів, хибними позитивними виявленнями (*false positive*) нетекстового плагіату. Автори стверджують, що хоча програмне забезпечення для виявлення плагіату може бути корисним, важливо використовувати його в поєднанні з іншими стратегіями, такими як освітні кампанії.

Загалом у роботі автори наголошують на необхідності багатогранного підходу до боротьби з плагіатом в академічному середовищі вищої освіти, який передбачає не лише використання інформаційно-комунікаційних технологій, але й сприяє культурі академічної доброчесності, надає відповідної підтримки та ресурсів, а також реалізує чіткі правила, заходи та процедури [4].

Отже, до основних підходів щодо проблеми боротьби з плагіатом в академічному середовищі закладів вищої освіти в Австралії можемо віднести:

- 1) **політику та стратегії** для запобігання та боротьби з академічним плагіатом, ефективність яких залежить від впровадження та виконання;
- 2) **освітні та просвітницькі програми**, ефективність яких залежить від їхньої доступності, актуальності та якості залучення до навчання за ними;
- 3) **використання програмного забезпечення**, ефективність якого залежить від точності та надійності.

Хоча політика та стратегії, освітні та просвітницькі програми, а також використання програмного забезпечення є ефективними способами боротьби з академічним шахрайством, ці підходи мають певні недоліки.

Наприклад, деякі здобувачі вищої освіти можуть «обходити» програмне забезпечення, використовуючи нетекстові елементи, такі як зображення, відео чи графіки. Крім того, ці підходи можуть не виявляти плагіат з неелектронних джерел. Вищезазначені недоліки підкреслюють необхідність комплексного та інноваційного підходу для забезпечення академічної доброчесності.

Отже, академічний плагіат є достатньо розповсюдженою проблемою у секторі вищої освіти в Австралії. Задля вирішення проблеми та сприянню академічній доброчесності університети впроваджують різні підходи для запобігання та боротьби з плагіатом. Політика та стратегії, освітні та просвітницькі програми, а також використання програмного забезпечення є ефективними способами боротьби з академічним шахрайством, хоча мають свої недоліки.

Список використаних джерел

1. Bretag T., Mahmud S., Wallace M., Walker R., James C., Green M., Patridge L. Core elements of exemplary academic integrity policy in Australian higher education. *International Journal for Educational Integrity*. 2011. No. 7, Vol. 2. URL: https://lo.unisa.edu.au/file.php/6751/Roundtable/Core_Elements_Bretag_et_al_2011.pdf
2. Curtis G. J., Slade C., Bretag T., McNeill M. Developing and evaluating nationwide expert-delivered academic integrity workshops for the higher education sector in Australia. *Journal of Academic Ethics*. 2018. No. 16. Vol. 2, P. 109–125. URL: <https://doi.org/10.1080/07294360.2021.1872057>
3. Good Practice Note: *Addressing contract cheating to safeguard academic integrity*. Australian Government. Tertiary Education Quality and Standards Agency. 2017. 55 p. URL: <https://www.teqsa.gov.au/sites/default/files/good-practice-note-addressing-contract-cheating.pdf>
4. Rodafinos A., Warwick L., Robbie D. Challenges before and after detecting plagiarism. In *EDULEARN 16 Proceedings IATED*. 2016. P. 3874–3882. URL: https://www.researchgate.net/publication/305704369_CHALLENGES_BEFORE_AND_AFTER_DETECTING_PLAGIARISM

Лія Лукіна

ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИВЧЕННІ ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ

Формування та розвиток інформаційного суспільства XXI століття вимагає широкого використання інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), які поширюються та удосконалюються шаленими темпами. Особливої уваги потребує використання ІКТ в освіті, що допомагає на